

[Larsen-Ledet]

også, vi bør høre landbrugets organisationer om deres mening vedrørende en katastrofefond.

Men vi kan meget vel forestille os, at en ordning må være obligatorisk. Der er visse jorder og visse landmænd, som aldrig rammes af tørke eller oversvømmelse, og derfor vil bidragene til en katastrofefond blive meget store, hvis det skal ende med, at det kun er de meget våde landmænd eller de meget tørre landmænd, der alene skal bidrage til katastrofefonden.

Det radikale venstres holdning er, at vi på grund af den uafklarede forsikringssituation ikke kan gå ind for SF-forslaget i den foreliggende form her og nu.

Steen Folke (VS):

Hvis landbrugserhvervet ønsker at oprette en solidarisk katastrofefond, synes vi, det er glimrende. Hvis erhvervet selv ønsker, at en sådan fond skal være obligatorisk, synes vi, det er helt fint. Hvis man i stedet for foretrækker en ordning baseret på et frivilligt forsikringsprincip, så er det da også i orden. Men vi kan ikke se, at man skal komme stikkende med statspenge, for at sådan en fond skal komme op at stå. Landbruget er et liberalt erhverv. Det synes vi er noget møg, men sådan er det, og så længe det er det, mener vi ikke, det er rimeligt, at man hele tiden skal komme med statsmidler og løse problemerne, når problemerne opstår.

Vi synes, det vil være fornuftigt at lave en forsikringsordning enten af frivillig eller obligatorisk art, men vi mener, at det må være en sag for landbrugserhvervet selv.

Der er nogle, der skal betale regningen, når man skal komme med disse statsmidler, som SFs forslag indebærer, og det er skatteyderne, det er først og fremmest lønarbejdere, folk med almindelige lønindtægter, som kommer til at betale den regning. Der er tale om fordelingspolitik. Der tages fra nogle med dette forslag, det er i høj grad lønarbejdere; der gives til nogle, nemlig betrængte inden for landbrugserhvervet.

Vi mener godt, man kan finde midler til at klare problemerne med misvækst og med sygdom i landbruget inden for landbrugserhvervets egne rammer. Der er andre brug, som går glimrende, som har store indtægter, og vi mener godt, man kan basere en løs-

ning, der ligner det her, på finansiering inden for de midler, man kan fremskaffe i erhvervet selv, og det forekommer os at være den rigtige løsning.

Jeg vil godt til sidst sige, at hvis vi skulle gå ind på SFs tanke om en fond, som staten skal indgå som bidragyder til, kunne vi måske være med til at overveje det, hvis der var tale om en eller anden form for modydelse, f.eks. i den form, at det blev imod, at staten gik ind og fik en prioritet i ejendommen. Det princip kunne man overveje og sige: o.k., vi vil godt være med til at støtte noget fra statside, men så må det altså også komme til udtryk i, at staten får en prioritet i ejendommen.

Hvis det var den udformning, det fik, ville vi være mere positive end i denne udformning, hvor det bare handler om at give endnu flere statspenge til de dele af landbruget, som har problemer.

Arne Bjerregaard (KrF):

Nogle snakker jo om, at landbruget skal blive et selvhjulpent erhverv i fremtiden. Det er et spørgsmål, om det er muligt, om alle landmænd kan tåle de omvæltninger, der nu engang er i et liberalt erhverv, som er så kapitaltungt som landbruget. Det er fremtidens problem. Hvis der bliver bedre tider for landbruget, vil det absolut resultere i, at ejendomspriserne stiger op til det optimale. Det vil sige, at den næste, der skal købe, kommer til at sidde med en forrentning, der bevirker, at produktionen skal være optimal. Svinger produktionen, kan han ikke klare sine forpligtelser. Sådan vil det være efter de forhold, vi har nu. Derfor er drømmen om, at landbruget i fremtiden skulle have sådan en kapital i baglommen, de kunne tage frem, når de ikke avlede nogenting et helt år, et fata morgana. Det kan ikke ske i vor tid inden for landbruget.

Så er jo spørgsmålet: hvad gør vi så? Her mener jeg stadig væk, at det første, man da må sige til sig selv herinde, er: hvad vil vi i grunden med dansk landbrug i fremtiden? Når vi har fundet ud af, hvad vi vil med dansk landbrug i fremtiden, må vi begynde at skabe forudsætningen for, at vi kan nå den målsætning, vi har med dansk landbrug, og den strukturudvikling, vi ønsker inden for landbruget. Så kan vi begynde at snakke om,